

Gerestaureerd Barbara-klooster: mooiste sociëteit van Nederland

Wie een wandeling maakt over het Oude Delft passeert zeker het Sint Barbara-klooster. Dit gebouw dateert uit 1405 en is thans het eigendom van de katholieke studentenvereniging Sanctus Virgilius. Deze heeft het gebouw sinds de Tweede Wereldoorlog geheel in oude luister hersteld en beschikt nu over een bijzonder mooie en unieke sociëteit.

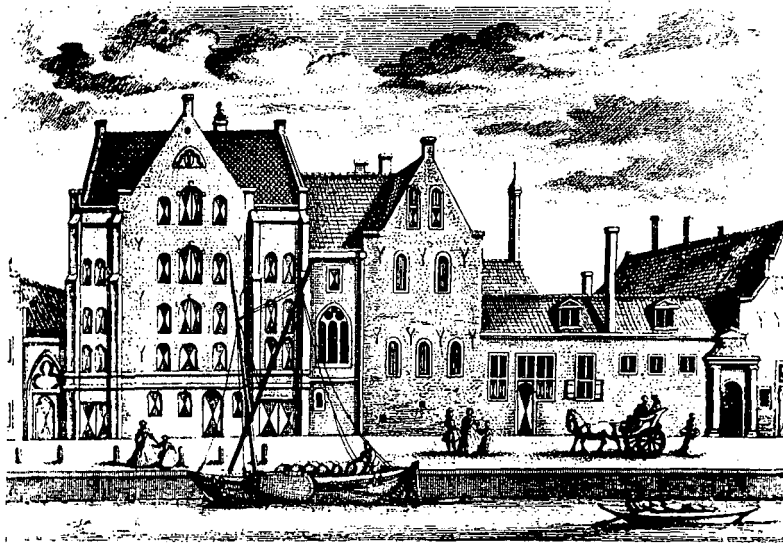
Toen in 1400 na een onenigheid over de te volgen levenswijze een aantal nonnen onder leiding van Hase Dirck Jan Ramsz. weduwe het Sint Agatha klooster (het huidige Prinsenhof) verliet, richtten zij het Sint Barbara convent op. Na een aantal omzwervingen door de binnenstad van Delft vestigden zij zich in 1405 in een pand aan het Oude Delft dat zij de naam Sint Barbara klooster gaven. Dit woonhuis vormde de kern van waaruit men heeft voortgebouwd en uitgebreid.

Op 3 mei 1536 werd de binnen-

bruikbaar te maken werd eerst een noodherstel uitgevoerd. Om financiële redenen werd dit in twee fases uitgevoerd. Eind 1959 werd door ir. N. van der Laan een Generaalplan opgesteld voor de restauratie van het hele klooster. Dit plan zou in vier fases uitgevoerd worden.

Minnekamer

Allereerst werd de noordelijke vleugel aangepakt, waaronder de Regentenkamer en de Minnekamer. De Regentenkamer is een barokke zaal van waaruit vroeger de regenten het

stad van Delft getroffen door een vreselijke brand waarbij ook het Sint Barbara klooster in vlammen opging. Met de hulp van een aantal gulle gevers wist men het pand weer snel uit de as te laten herrijzen. Na de Reformatie in 1575 kreeg het pand de functie van Stadswees- en vondelingenhuis. Dit bleef zo tot 1910. Daarna heeft het gebouw nog verschillende bestemmingen gehad zoals militair hospitaal, T.H. laboratorium, stemlokaal en tapijtweverij.

Toen de gemeenteraad in '47 besloot het klooster aan Sanctus Virgilius toe te wijzen, vatte de studentenvereniging het als één van haar taken op, om de nog bestaande gebouwen voor volledige ondergang te behoeden. Dit was geen gemakkelijke taak aangezien het gebouw de laatste eeuw aanzienlijk verwaarloosd was en er weinig meer stond dan een ruïne. Om het gebouw

weeshuis bestuurden. Ook de Minnekamer vindt zijn oorsprong in de weeshuisperiode. Hierin gaven destijds de *stadsminnen* de zeer jonge wezen borstvoeding. Tevens werd aan de westzijde huisvesting voor een 16-tal studenten gebouwd.

In de 16de eeuw mochten in de kapel de nonnen door de burgerij niet gezien worden. Daarom lag er op halve hoogte een vloer in de kapel waarop de nonnen de mis volgden. Toen het in gebruik werd genomen als weeshuis is deze vloer wegens ruimtegebrek doorgetrokken. Onder was destijds de slaapzaal en boven de eetzaal van de meisjes. In de tweede fase werd deze vloer vernieuwd. Boven werd de sociëteitszaal en beneden op de marmeren vloer de eetzaal gesitueerd. Tevens werd de fundering gerestaureerd, het dak vernieuwd en de kelders uitgegraven.

In oktober 1962 werd begonnen met de derde fase waarbij voornamelijk de gevel aan het Oude Delft vernieuwd werd. Hier achter werd een nieuwe keuken aangebouwd. Het lag oorspronkelijk in de bedoeling in 1964 te beginnen met de vierde tevens de laatste fase. Er was echter al veel geld geleend en men verwachtte niet veel subsidie meer. Bovendien was er ruimte genoeg voor het toenmalige ledenaantal. De volgende twintig jaar zou er weinig aan het gebouw veranderen.

Halverwege de jaren tachtig kwam van de gemeente het aanbod het gebouw aan de vereniging te verkopen. In het oorspronkelijke huurcontract uit 1948 was vastgelegd dat bij een eventuele verkoop de vereniging haar restauratiekosten terug zou krijgen. Zodoende was het aankoopbedrag relatief laag. De gemeente stelde wel als eis dat de vierde fase uitgevoerd zou worden. Aangezien de vereniging financieel gezond was en 1700 leden telde besloot men enthousiast dit aanbod aan te nemen.

De oude plannen werden uit de kast gehaald en voorgelegd aan architect Maas van het architectenbureau Kraayvanger. Deze bracht enige veranderingen aan en stelde een definitief ontwerp op. Op de eerste etage zal de sociëteitszaal doorgetrokken worden tot aan het Oude Delft. Daarboven komt een nieuwe zaal die als bibliotheek gebruikt gaat worden. Tevens wordt de keuken geheel vernieuwd.

De totale kosten van de vierde fase zijn 1,6 miljoen gulden. De helft hiervan was door de vereniging gespaard en gereserveerd. De andere helft wordt bijeengebracht door sponsors, oud-leden en leden zelf. Zo kon men het afgelopen jaar studenten tegenkomen op de bloemenvelling, in de kassen en grootwinkelbedrijven.

Op donderdag 10 mei jl. is aannemingsmaatschappij *P. Bot en Zoon* begonnen met slopen. Spoedig daarna werd aangevangen met de bouw. Begin augustus is de nieuwbouw glas- en waterdicht en de keuken klaar. Bij het begin van het nieuwe academisch jaar en de kennis-makingstijd voor nieuwe leden is het gebouw volledig beschikbaar. De maanden oktober en november worden dan gebruikt voor de afbouw.

Eind november zal Delft en Sanctus Virgilius een uniek gebouw rijk zijn dat met recht de mooiste sociëteit van Nederland genoemd mag worden.

Dirk Jan Brakel is lid van Sanctus Virgilius